

cròniques

la Pista Jardí té un carisma especial, perquè respon a l'esforç de la gent del poble, que, l'any 1949, va construir, amb prestacions personals, un espai d'esbarjo i de trobada que ha servit per a múltiples activitats. Ara hi ha altres centres culturals on es pot diversificar l'oferta, però la Pista Jardí, amb les seves arcades, constitueix un exponent de la iniciativa popular en el moment previ al desplegament urbà i social de la vila. La instal·lació necessita alguna restauració i reforma per seguir essent un dels espais distintius del municipi. La declaració de BCIL és el pas previ per a la futura actuació.

>> La Pista Jardí de Maçanet de la Selva.
(Foto: AJUNTAMENT DE MAÇANET DE LA SELVA)

Lloret: el camí de ronda | De cara al turisme que ens visita i també per al gaudi dels mateixos lloretencs, les autoritats municipals han procurat anar estenent el camí de ronda pel perímetre costaner, tant cap a llevant (arriba quasi a Canyelles) com cap a ponent (almenys fins a la platja de Fenals). Hi ha algun punt conflictiu, per les reticències dels propietaris (finca del costat del castell de Sant Joan, a tocar Fenals; Can Joncadella, del cantó de Tossa), però, en general, l'Ajuntament fa esforços per anar trobant solucions i, en alguns casos, compra fins i tot l'espai corresponent per poder adaptar-hi l'esmentat camí. En aquest sentit, darrerament ha comprat 1.313,44 m² de la finca de Cala Banys i de la del costat que arriba al castell de Sant Joan, i es preveu declarar paisatge a protegir i bé d'interès local el bar, els jardins i la zona de Cala Banys adjunta.

Blanes: la revista de l'arxiu | El número 23 de la revista *Blanda*, fundada el 1998, ofereix el seu contingut en dos blocs. En el primer, titulat «Re-

cerques», hi figura un estudi de Toni Ginot que, a partir de dos capbreus del segle XV, mostra la importància que per a la subsistència dels pescadors locals tenia disposar d'un hort per al seu autoconsum i demostra que la pesca no implicava una dedicació exclusiva. Pep Vila descobreix una faceta lírica del polític i empresari viticultor Agustí Vilaret i Cendrich (1820-1903) exhumant el poema *La Verge del Vilar* (1889). Sara Vila divulga la passió per la cultura de l'empresari metal·lúrgic Fernando Riviere de Caralt (1904-1992), creador a Blanes del jardí botànic Pinya de Rosa. La professora Àngela Sagrera parla dels primers cinquanta anys de l'institut Sa Palomera. En el segon bloc, «Biografies», Pau Pallarès evoca una botiga centenària: Can Borràs. L'escriptora Maria Aladern publica una mena d'autobiografia, i Víctor Pinto explica la seva trajectòria des que va arribar a Blanes procedent de Villaverde de Chiquita (León). Tanca el número el noticiari de l'arxiu (ingressos, feina feta i bibliografia blanenca recent).

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > MARTA PASCUAL JUANOLA,
resident a Perth (Austràlia)

Fa sis anys que visc a Perth, on treballa en un mitjà digital com a periodista, productora i fotògrafa. En graduar-me en periodisme a la UAB, vaig anar a la capital d'Austràlia Occidental a fer pràctiques en un diari minúscul i independent d'una ciutat portuària on centenars d'immigrants italians ha-

vien començat una nova vida després de la Primera Guerra Mundial. En el meu cas, va ser un intent desesperat de fugir de la realitat de la indústria dels mitjans de comunicació a Catalunya.

Vaig aterrar a Perth al bell mig de l'hivern australià, una època plujosa i trista que no figura en els tríptics de les agències turístiques, on s'ensenyen imatges de platges de sorra blanca infinites i gent fent surf sota un sol inclement. Dues setmanes després d'aterrar, vaig començar tres mesos de pràctiques no remunerades. Al cap d'uns mesos em van oferir una vacant al diari, però poc després, amb una muntanya de deutes al damunt, el propietari va acomiadar mitja plantilla. Per sort, havia enviat curriculumus a altres mitjans, i quaranta-vuit hores després que em fessin fora vaig rebre la trucada d'un diari local a una hora de Perth. Al *Mandurah Mail* hi vaig aprendre tot el que sé sobre el país i el periodisme. Hi cobria de tot, des de

política fins a incendis i atacs de tauró, i vaig tenir la sort de ser guardonada en premis de fotografia estatals i nacionals. Després d'un any i mig sabàtic durant el qual vaig viatjar des de Bali (a Indonèsia) fins a Barcelona sense agafar avions, vaig tornar a Austràlia a principis del 2019 i vaig treballar com a productora d'un programa radiofònic de política estatal. Poc després em van oferir una plaça a *WAtoday*, un mitjà digital d'abast estatal especialitzat en notícies de profunditat, on treballa actualment.

El 2020 va ser un any difícil, marcat pels incendis del Black Summer a la costa est i per la crisi econòmica causada per la pandèmia. Però a Perth vam tenir la sort de sortir-ne ben parats. Austràlia és una nació de contrastos, on la riquesa d'alguns se superposa a la pobresa dels altres. Tanmateix, és una terra de bellesa infinita i intemporal, de gent afable i d'una diversitat inimaginable que m'ha rebut amb els braços oberts des del primer dia.

